

Czwartek, 7 maja 2009 r.

7. popiera działania organizacji regionalnych i decyzję Unii Afrykańskiej o ustanowieniu w Antananarywie agencji operacyjnej międzynarodowej grupy kontaktowej ds. Madagaskaru pod kierownictwem Ablasségo Ouedraogo, specjalnego wysłannika przewodniczącego Komisji Unii Afrykańskiej;
8. wzywa specjalnego wysłannika UA na Madagaskar, by we współpracy z przedstawicielami społeczności międzynarodowej w Antananarywie i przy uwzględnieniu dyskusji rozpoczętych już pod egidą UA i ONZ nawiązał kontakt ze wszystkimi stronami w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie sposobów i środków szybkiego przywrócenia porządku konstytucyjnego;
9. zwraca uwagę na pogarszającą się sytuację humanitarną w kraju, którą zaostrzają bieżące wydarzenia polityczne, i wzywa społeczność międzynarodową, a w szczególności UE, do zwiększenia zakresu pomocy humanitarnej w celu złagodzenia cierpień ludności Madagaskaru;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, prawowitym władzom Republiki Madagaskaru, władzom przejściowym, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, UA, Południowoafrykańskiej Wspólnocie Rozwoju, Biuru Pomocy Humanitarnej Komisji Europejskiej, Centralnemu Funduszowi ONZ ds. Pomocy w Sytuacjach Kryzysowych oraz Biuru ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej.

Wenezuela: sprawa Manuela Rosalesa

P6_TA(2009)0393

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie Wenezueli: sprawa Manuela Rosalesa

(2010/C 212 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Wenezueli, a w szczególności rezolucję z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie kanału Radio Caracas TV w Wenezueli ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 23 października 2008 r. w sprawie przypadków pozbawiania praw politycznych w Wenezueli ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze napiętą sytuację polityczną w Wenezueli, kraju zbaczającym ostatnio w kierunku niepokojącego autorytaryzmu, opartego na zmianach zasad demokracji, zupełnym braku niezależności poszczególnych organów władzy państwowej oraz niedostatecznym przestrzeganiu prawa i konstytucji Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, a przejawiającego się gnębieniem opozycji, groźbami i zastraszaniem, politycznymi i sądowymi prześladowaniami opozycji oraz wywodzących się z niej demokratycznie wybranych burmistrzów i gubernatorów, ruchu studenckiego i dziennikarzy,
- B. mając na uwadze sprawę Manuela Rosalesa, byłego kandydata na prezydenta, eks-gubernatora stanu Zulia, obecnie demokratycznie wybranego burmistrza miasta Maracaibo, przywódcy opozycji, któremu prezydent Chavez wielokrotnie publicznie groził więzieniem, co w końcu doprowadziło do wszczęcia procesu sądowego opartego na skardze z 2004 r. za domniemane nieprawidłowości w oświadczeniu o dochodach złożonym w okresie, kiedy był on gubernatorem stanu Zulia; z drugiej strony proces ten ma wyraźne cechy prześladowania politycznego, ponieważ w jego trakcie nie przestrzega się właściwych przepisów postępowania i brak jest odpowiednich gwarancji prawnych, a o wyroku skazującym, mającym wyraźnie polityczny charakter, już z góry przesądzono,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 484.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0525.

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- C. mając na uwadze, że w wyniku prześladowania politycznego Manuel Rosales zwrócił się do sąsiadującej z Wenezuelą Republiki Peru o azyl polityczny, który mu przyznano ze względów politycznych i humanitarnych, co spowodowało, że Wenezuela natychmiast odwołała swojego ambasadora w Peru,
- D. mając na uwadze, że oskarżenia kierowane wobec szefa opozycji mają wyraźne podłoże polityczne, a rząd w dużym stopniu kontroluje władzę sądowniczą; mając na uwadze, że rząd przygotowuje nowe środki, które przyczynią do zmniejszenia niezawisłości władzy sądowniczej, w związku z czym nie będzie można spodziewać się sprawiedliwych procesów sądowych w Wenezueli,
- E. mając na uwadze, że w dniu 2 kwietnia 2009 r. agenci wywiadu wojskowego zatrzymali przy użyciu broni emerytowanego generała Raula Izajasza Baduela, który do niedawna był ministrem obrony w rządzie wenezuelskim, a następnie przeszedł do opozycji; mając na uwadze, że obecnie, kiedy jest w opozycji, oskarżono go o domniemane sprzeniewierzenie środków pieniężnych sił zbrojnych, do którego doszło rzekomo podczas sprawowania przez niego funkcji ministra obrony,
- F. mając na uwadze, że Antonio Ledezma, przywódca opozycji i wybrany demokratycznie 23 listopada 2008 r. burmistrz Caracas, nie mógł objąć swojego stanowiska, ponieważ pomieszczenia Urzędu Miasta Caracas w Palacio de Gobierno zostały poddane nielegalnej okupacji przez osoby z kręgów boliwaryjskich, a wenezuelskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do tej pory nie zrobiło nic, aby je stamtąd usunąć; mając na uwadze, że prezydent Chavez doprowadził niedawno do przyjęcia ustawy o okręgu stołecznym, dotyczącej bezpośrednio uprawnień burmistrza, ponieważ przewiduje ona, że prezydent może mianować dowolnie wybraną osobę szefem samorządu miasta Caracas, któremu podlegać będzie prezydent miasta Caracas, co pozbawia go praktycznie wszystkich uprawnień w dziedzinie administracji podatkowej, opracowywania i wykonywania planów rozwoju oraz nadzoru nad jednostkami zdecentralizowanej administracji okręgu stołecznego,
- G. mając na uwadze, że burmistrz Caracas nie tylko traci wszystkie swoje uprawnienia, lecz jest również przedmiotem agresywnej kampanii prześladowczej, gróźb, wyzwisk i pogróżek, do których podlega bezpośrednio urząd prezydenta republiki,
- H. mając na uwadze, że na mocy ustawy przekazującej rządowi Wenezueli zarządzanie portami lotniczymi i morskimi w marcu 2009 r. wojsko zajęło na rozkaz prezydenta republiki liczne porty morskie i lotnicze, których większość znajduje się w regionach, którymi rządzą członkowie opozycji; mając na uwadze, że celem tej ustawy jest spowodowanie ograniczeń finansowych i utrudnień gospodarczych dla przeciwników politycznych; mając na uwadze, że zgodnie z art. 164-10 Konstytucji Boliwaryjskiej Republiki Wenezueli zarządzanie portami morskimi i lotniczymi, drogami i autostradami leży wyłącznie w kompetencjach władz stanowych we współpracy z centralnymi organami administracji i w żadnym przypadku nie może być wyłączną kompetencją administracji centralnej,
- I. mając na uwadze, że w bezprecedensowym wyroku o politycznym charakterze, wydanym niedawno przez sędzię Marjori Calderon, która jest małżonką wysokiego rangą przywódcy partii Socjalistycznej Zjednoczonej Partii Wenezueli (PSUV), komisarzy policji Ivana Simonovisa, Lazara Forera, Henry'ego Vivasa i ośmiu funkcjonariuszy straży miejskiej skazano bez żadnego dowodu na trzydzieści lat pozbawienia wolności, co jest najwyższą karą przewidzianą w wenezuelskim kodeksie karnym; mając na uwadze, że osoby te spędziły ponad pięć lat w areszcie tymczasowym w pomieszczeniach policyjnych, w których brak światła dziennego; mając na uwadze, że wyrok skazujący zakończył najdłuższy w historii Wenezueli proces, pełnego nieprawidłowości i w trakcie którego nie przestrzegano podstawowych praw procesowych oskarżonych; mając ponadto na uwadze, że nie ukarano winnych większości z dziewiętnastu przestępstw, które zostały popełnione 11 kwietnia 2002 r. – sąd uznał bez żadnych dowodów, że oskarżeni są winni trzem z tych przestępstw – pomimo licznych zeznań, nagrań telewizyjnych i dokumentów dowodowych, wskazujących, że odpowiedzialność za nie ponoszą uzbrojeni osobnicy z kręgów boliwaryjskich, których można w pełni zidentyfikować,
- J. mając na uwadze, że prezydent w wielu miejscach kierował obelżywe i ubliżające wypowiedzi pod adresem wielu zagranicznych mandatariuszy, natomiast kiedy sam został przedmiotem krytyk w swoim własnym kraju, zareagował nakazując natychmiastowe wydalenie cudzoziemców, którzy ośmielili się go krytykować, przy czym jeden z posłów do Parlamentu Europejskiego został wydalony z użyciem siły,
- K. mając na uwadze, że prezydent Chavez narzucił w lutym 2009 r. roku drugie referendum w celu zatwierdzenia ponownego wyboru na czas nieograniczony prezydenta i wszystkich wybieralnych stanowisk publicznych, pomimo że przegrał referendum z grudnia 2007 r. w sprawie reformy konstytucji, obejmującym tę samą sprawę, co stanowi pogwałcenie konstytucji Wenezueli, która zabrania poddawania pod referendum tego samego projektu reformy w trakcie tej samej kadencji Zgromadzenia,

Czwartek, 7 maja 2009 r.

- L. mając na uwadze, że wenezuelskie organy władzy uznały za niepożądaną obecność oficjalnej delegacji Parlamentu Europejskiego, która po wielu nieuzasadnionych zmianach terminów przez władze Wenezueli miała udać się z wizytą do tego kraju w pierwszym tygodniu marca 2009 r.,
1. wyraża ogromne zaniepokojenie pogorszeniem sytuacji i stanu demokracji w Wenezueli, której poważnie zagraża załamanie ze względu na skupienie władzy w rękach prezydenta republiki oraz sprawowane przez niego coraz bardziej autorytarne rządy;
 2. solidaryzuje się z wszystkimi osobami, będącymi przedmiotem prześladowań politycznych w Wenezueli, których symbolem obecnie jest Manuel Rosales; wyraża zadowolenie z decyzji rządu Peru o przyznaniu azylu politycznego Manuelowi Rosalesowi; zdecydowanie potępia stosowanie gróźb, przemocy i nadużywanie władzy, obelgi i posługiwanie się organami sądowymi jako bronią polityczną w celu zastraszenia i usunięcia przeciwnika;
 3. przypomina, że zgodnie z Międzyamerykańską kartą demokratyczną Organizacji Państw Amerykańskich w demokracji, oprócz niepodlegającego wątpliwości prawowitego dojścia do władzy, wspartego i uzyskanego w drodze wyborów, władza ta musi być również prawowicie sprawowana, przy przestrzeganiu ustalonych zasad gry, obowiązującej konstytucji, przepisów prawnych i zasad praworządności jako gwarancji w pełni demokratycznego działania, które powinna koniecznie obejmować demokratyczne i pokojowe poszanowanie przeciwników politycznych, zwłaszcza jeżeli ich mandat wynika z głosów oddanych przez wyborców;
 4. wzywa władze kraju, a w szczególności prezydenta, do wejścia na drogę dialogu, przestrzegania zasad praworządności i legalności konstytucyjnej oraz poszanowania przeciwników politycznych, tak aby poszczególne prądy polityczne, wybrane przez społeczeństwo Wenezueli, mogły dojść do głosu i odpowiednio reprezentować społeczeństwo w życiu publicznym;
 5. wzywa rząd Wenezueli do przestrzegania zawartych i ratyfikowanych przez Wenezuelę porozumień międzynarodowych, w tym Amerykańskiej konwencji praw człowieka, z konkretnym odniesieniem do zawartych tam przepisów dotyczących praw politycznych określonych w art. 23 ust. 1 oraz w art. 2 i 25 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Merkosuru oraz rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli.
-